

[From.]

til nærmere behandling af det. Det kan godt være, vi bliver nødt til at tage det, som det er, men jeg synes, vi bør gøre et forsøg på at skabe lidt mere klarhed. Som lovforslaget er fremsat, ved folketinget overhovedet ikke, hvad det siger ja til.

**Hindkjær Pedersen:** Vor ordfører, hr. Ninn-Hansen, er forhindret i at være til stede, og jeg skal i hans sted sige et par ord.

Hr. Ninn-Hansen, der var vor ordfører, sidste gang et tilsvarende lovforslag var til behandling, den 18. februar i fjor, indledte med at sige, at det konservative folkeparti ikke kunne give tilslutning til lovforslaget i den udformning, ministeren havde givet det, og begrundede det med, at vi ikke ønskede, at der i lovgivningen skulle sættes skel mellem landsmænd, selv om det drejede sig om forskellige befolkningsgrupper.

Han pointerede også, at det, der kunne opfattes af den grønlandske befolkning som diskriminerende for den, ville vi gerne være med til at rette; men vi måtte også vende os mod det, der virker diskriminerende for andre danske statsborgere, og en sådan diskrimination ville der blive tale om, såfremt lovforslaget blev vedtaget i den foreliggende form. Principielt måtte vi holde på — sagde hr. Ninn-Hansen videre — at der må være adgang for alle danske statsborgere til at fiske i alle danske farvande.

Under udvalgsarbejdet, hvori også jeg deltog, blev vi på grundlag af det materiale, ministeren havde stillet til rådighed for udvalget, bekendt med, at landsrådet havde givet udtryk for en stadig voksende forståelse for tilvejebringelse af ligestilling mellem grønlandske fiskere og fiskere fra den øvrige del af riget, men at der dog måtte indføres særbestemmelser inden for visse områder, og at der fortsat måtte gælde særlige regler for jagt på havpattedyr og fugle, ligesom der må gælde særlige bestemmelser om landing af fisk til de grønlandske industrivirksomheder.

Det fremgik også tydeligt af referatet fra landsrådet, at man på grund af tidnød havde måttet aflevere beretningen i en anden form end den, man ville have givet den, hvis man havde ventet lidt endnu med at afgive beretning.

Dette var begrundelsen for, at udvalget

indstillede, at den gamle lov blev forlænget for 1 år; og det var godt, for det nu foreliggende lovforslag har et indhold, som vi fra vor side kan hilse med glæde. Meget af det, hr. Ninn-Hansen efterlyste, er med i det nye forslag, og det er med glæde, jeg kan konstatere, at et enigt landsråd har givet tilslutning til det i den foreliggende form.

Da lovforslaget også er opbygget efter de retningslinjer, der indeholdes i den danske saltvandsfiskerilov, kan jeg på mit partis vegne tilsige en saglig behandling i udvalget.

**Bjørn Larsen:** Hovedspørgsmålet i det foreliggende lovforslag er efter min mening § 1 om ligestilling af grønlandere og syddanske, hvad angår fiskeriet inden for den grønlandske fiskerigrænse. Selvfølgelig har der omkring denne ligestilling været en hel del debat, og mange grønlandere har været bange for at blive ramt på det daglige brød. Lovforslaget bærer da også præg af denne forudgående uenighed, idet den frie adgang til fiskeri senere i § 2 bliver indskrænket på visse områder. Det er uden tvivl fornuftigt med nogle overgangsordninger af denne art, således at det fiskeri, der udøves af grønlandere, kan få tid til at udvikle sig uden tryk fra syddanske fiskere, der — skønt jeg har svært ved at tro på det — måske kunne indfinde sig ved Grønlands kyster i større tal. Særlig den pligt, der ifølge § 2, stk. 3, åbnes mulighed for at pålægge fiskere fra Syddanmark til at lande deres fangster i Grønland, finder jeg udmærket, og den kunne uden tvivl udvides noget.

Desuden er det udmærket, at der åbnes adgang til at lave særbestemmelser angående fiskemetoder, fredning og mindstemål. Her vil jeg især pege på den fare for fiskebestanden, som overdreven trawlfiskeri kan betyde, foruden at dette fiskeri i høj grad kan forstyrre andre former for fiskeri. Et problem er også bundgarnsfiskeriet i fjordene, hvor der tages for mange små fisk, kun tjenlige til industribrug. Når man betænker fiskenes langsomme vækst ved Grønland, er det klart, at her må der sættes ind med et mindstemål. Bundgarnsfiskeriet samt hårdt fiskeri i elvene kan også betyde en belastning for den havsøgende fjeldørred, der lokalt har en vis betydning.

Hvad angår fredningsbestemmelser i øvrigt for pattedyr og fugle, ser jeg hen til,